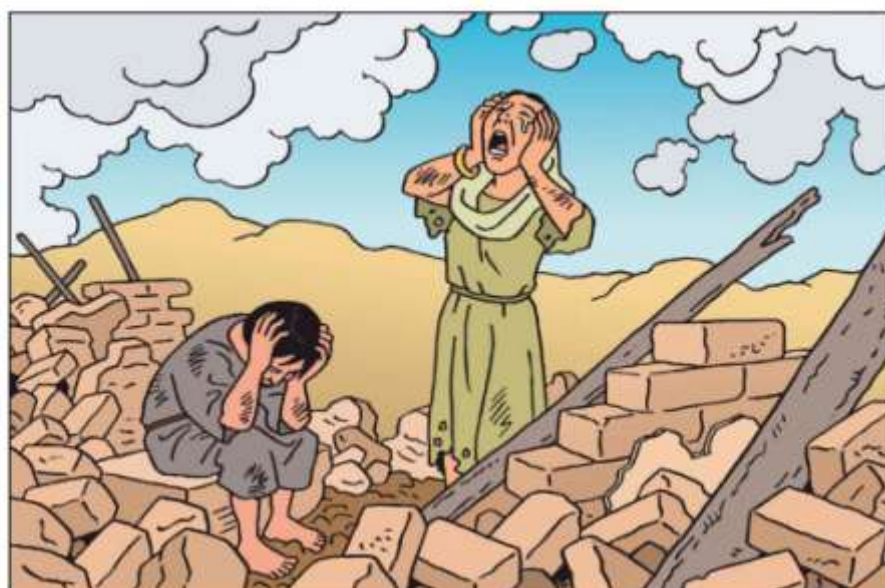

MATEU 7,24-27

Jesús digué: “Per això, tothom qui escolta aquestes meves paraules i les compleix, s’assembla a un home assenyat que va construir la seva casa sobre roca. Va caure la pluja, van arribar les torrentades, bufaren els vents i investiren contra aquella casa, però no es va ensorrar, perquè estava fonamentada sobre roca. En canvi, tothom qui escolta aquestes meves paraules i no les compleix, s’assembla a un home sense seny que va construir la seva casa damunt de sorra. Va caure la pluja, van arribar les torrentades, bufaren els vents i investiren contra aquella casa, i la casa es va ensorrar: la seva ruïna fou completa.”

Passatges paral·lels: LLUC 6,47-49

EL SERMÓ DE LA MUNTANYA ÉS EL DISCURS DE JESÚS MÉS LLARG DELS EVANGELIS. Podríem dir que és el manual d'instruccions del seguidor de Jesús. Comença amb les Benaurances, al bell mig hi trobem el Parenostre i acaba amb aquesta paràbola de les Dues cases. Quan a la paràbola llegim: "Tothom qui escolta aquestes meves paraules i les compleix" hem d'entendre que Jesús es refereix a tot allò que va ensenyar en el Sermó de la Muntanya.

Amb escoltar Jesús no n'hi ha prou. Ell mateix ens diu que qui escolta les seves paraules i no les compleix s'assembla a un home sense seny, mentre que qui les escolta i les du a la pràctica s'assembla a un home savi o assenyat. Fixeu-vos que per Jesús una persona sàvia no és aquella que sap moltes coses d'ell, sinó la que les du a la pràctica. Amb escoltar no n'hi ha prou, cal passar a l'acció!

A la paràbola, tant la casa de l'home assenyat com la casa de l'home sense seny han de suportar fortes tempestes. Les tempestes a la Bíblia signifiquen les dificultats de la vida i també el judici de Déu que haurem d'afrontar quan morim. En aquest sentit, la paràbola ens parla de les conseqüències de les nostres accions en la nostra vida i també en el moment de la nostra mort. Tot depèn de com hem respost a la voluntat de Déu actuant com Jesús ens va ensenyar.

Si els fonaments de la nostra vida són els ensenyaments de Jesús, no ens estalviarem les tempestes de la vida, però ens sentirem segurs mentre sentim bufar els vents i envestir les torrentades. Si obeïm la voluntat de Déu actuant segons els ensenyaments de Jesús, no hem de témer el judici. Escoltar Jesús i actuar com ell ens demana és la nostra seguretat.

Aquesta paràbola ens recorda la paràbola dels Dos fills: tots dos van escoltar el seu pare demanant-los que anessin a treballar a la vinya, però només un d'ells hi va anar. Per fer la voluntat de Déu no n'hi ha prou amb escoltar a Jesús, o afirmar que creiem en ell; Jesús ens recorda que els seus ensenyaments s'han d'acomplir en la nostra vida. Ens demana un esforç perquè, encara que siguem febles i que les tempestes ens facin tremolar, si ell és el nostre fonament, res no ens podrà ensorrar.

